

İki aqıl kəs eyləməz dəvə,
Eyləməz bir-birinə büğz
Cəng əgməqlə eyləməz aqıl,
Əqli başında olsa gər kamil.
Onu nadan söysə vəhşətlə,
Bu onu ram edər fərasətlə.
Dostluq bil ki, tari-mü
Büğz bir səng, ol səbu
Gər iki dost olsa sahibdil,
Onu hifz eyləmək deyil müşkil.
Saxlayar bir tükü iki aqıl,
Hər ikisi əgər deyil cahil.
Hər ikisi ki, olsa tirəzəmir,
Onlara tab eyləməz zəncir.

1 Būğz – qəzəb, hirs, ədavət.
2 Mu – tük.
3 Səbu – bardaq, saxsı qab.
4 Tirəzəmir – qəlbiqara.